

РЕШЕНИЕ

№ 10347

гр. София, 16.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Димитър Петров
Ана Методиева

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **13354** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ана Методиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационната жалба на Р. Г. М., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Д. А., срещу решение от 09.12.2025 г. по НАХД № 15210/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), с което е потвърден Електронен фиш серия К № 9938406, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на Р. Г. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600,00 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗДвП.

Касационният жалбоподател – Р. Г. М., навежда доводи за неправилност на решението. Поддържа, че въззивният съд е предпочел изследване на общи положения пред анализ на конкретно събраните по делото доказателства. Оспорва извода на решаващия състав, че в приложения снимков материал се констатира едно-единствено заснето моторно превозно средство и измерена скорост 104 км/ч, респективно 101 км/ч след приспадане на допустимия толеранс. Твърди, че от представената по делото снимка № 11743ЕЕ/0473898, заснета от техническото средство за установяване на нарушението, се установяват не едно, а най-малко три моторни превозни средства, като освен това ясно се вижда и друго моторно превозно средство, движещо се пред управлявания от касаторката автомобил. Счита, че от разположението на трите моторни превозни средства върху пътното платно към момента на заснемането се изключва именно автомобилът с рег. [рег.номер на МПС] да е бил в нарушение.

Прави искане за отмяна на обжалваното решение и на потвърдения с него електронен фиш.

Претендира разноски за двете съдебни инстанции въз основа на представен списък. Касаторът се представлява от адв. Д. А. от Софийска адвокатска колегия.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, становищата на страните и провери обжалваното съдебно решение с оглед правомощията си по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима – подадена е в срока по чл. 211 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд е приел от фактическа страна следното:

На 16.08.2024 г. в 09:06 ч. лек автомобил „Ф. Ай Ди 3 Про С 150 КВ“, с регистрационен номер Е., собственост на „Ф1 Пауър“ ЕООД, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [населено място] към [населено място], в района на бензиностанция „П. стоп“, се е движело със скорост 104 км/ч, респективно 101 км/ч след приспадане на допустимия толеранс при измерването, при разрешена - 50 км/ч. Нарушението е установено и заснето с техническо средство за видеоконтрол ARH CAM S1 № 11743ee, представляващо одобрен тип автоматизирана система, която към момента на нарушението е била преминала преглед за техническа изправност. Първоначално е издаден електронен фиш серия К № 9594492 спрямо собственика на автомобила за установеното нарушение.

На 16.09.2024 г., законният представител на „Ф1 Пауър“ ЕООД е подал декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП, с която е посочил, че към момента на извършване на нарушението моторното превозно средство е управлявано от Р. Г. М..

Въз основа на тези данни е издаден Електронен фиш, серия К № 9938406, с който на Р. Г. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600,00 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. с чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Въз основа на така установеното въззивният съд е приел от правна страна, че електронният фиш е издаден от компетентна държавна институция, в предвидената от закона писмена форма и съдържание по чл. 189, ал. 4 ЗДвП и при спазване на предвидения за това процесуален ред. Приел е, че доказателствената съвкупност е вътрешно непротиворечива относно подлежащите на доказване обстоятелства, че са налице надлежни доказателства за техническата изправност на използваното техническо средство и за неговия вид, че в приложения снимков материал се констатира едно-единствено заснето моторно превозно средство и отчетен толеранс от 104 на 101 км/ч, както и че са представени надлежни доказателства за преминал технически преглед и за използването на техническото средство. Според решаващия състав на кадъра от техническото средство се констатира именно процесното превозно средство с видими регистрационни табели, което не позволява да се обосноват съмнения относно субекта на отговорността, както и че макар справка от Областно пътно управление – С. да съдържа вариантност на отговора, данните от фиша кореспондират с едната от посочените алтернативи, включително с оглед благоприятното за водача ограничение на скоростта, поради което мястото на нарушението и ограничението са изяснени в необходимата степен. Въз основа на тези съображения е потвърдил електронния фиш като законосъобразен.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Основният довод на касационния жалбоподател е насочен срещу извода на въззивния съд относно доказателствената стойност на приложения снимков материал, като се поддържа, че върху кадъра се виждат няколко моторни превозни средства и поради това не може да се направи категоричен извод кое от тях е измерено от използваното техническо средство.

Тези твърдения са неоснователни и не намират опора в доказателствата по делото.

Съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП снимките и видеозаписите, заснети чрез автоматизирани технически средства или системи, представляват веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес. От приложения по делото снимков материал се установява процесното моторно превозно средство с регистрационен номер Е., като регистрационните табели са ясно различими. Върху изображението са визуализирани и данни относно датата, часа, мястото на заснемане и отчетената скорост на движение. Самото обстоятелство, че в обсега на кадъра се намират и други моторни превозни средства, не е достатъчно да постави под съмнение резултата от измерването. Използваната автоматизирана система за контрол на скоростта извършва измерването спрямо конкретен обект, разположен в обсега на измервателния лъч, като генерираният снимков материал визуализира именно превозното средство, спрямо което е отчетена скоростта. В случая от изображението се установява еднозначно процесното моторно превозно средство, поради което не може да се приеме, че отчетената скорост се отнася до друго превозно средство. Следователно наличието на други автомобили върху пътното платно към момента на заснемането не поражда съмнение относно обекта на измерването и не опровергава доказателствената стойност на приложения снимков материал.

Правилно въззивният съд е приел, че измерването на скоростта е извършено с годно техническо средство и при спазване на нормативно установените изисквания. От представените по делото доказателства се установява, че системата за видеоконтрол ARH CAM S1 № 11743ee представлява одобрен тип средство за измерване и към момента на установяване на нарушението е преминала изискуемата периодична проверка за техническа изправност. Представени са съответните удостоверения и протоколи, удостоверяващи както одобрения тип на използваното средство, така и извършената метрологична проверка.

Правилен е и изводът на районния съд относно мястото на извършване на нарушението и приложимото ограничение на скоростта. От данните в електронния фиш и от представената справка от Областно пътно управление – С. се установява, че в посочения пътен участък е въведено ограничение на скоростта от 50 км/ч. Дори при отчетената в справката вариантност относно конкретното местоположение на пътния знак, правилно решаващият състав е приел, че данните във фиша кореспондират с едната от посочените възможности и същевременно са съобразени с по-благоприятното за водача ограничение. В този смисъл мястото на извършване на нарушението и приложимият скоростен режим са изяснени в достатъчна степен.

Правилно въззивния съд е приел и че електронният фиш е издаден при спазване на предвидените в закона изисквания. Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП предвижда специален ред за ангажиране на административнонаказателната отговорност при нарушения, установени чрез автоматизирани технически средства или системи, като в тези случаи не се съставя акт за установяване на административно нарушение, а се издава електронен фиш. От съдържанието на процесния електронен фиш се установява, че същият съдържа всички предвидени от закона реквизити – мястото, датата и часа на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, данни за собственика на автомобила, нарушената правна норма и размера на наложената санкция. От административнонаказателната преписка се установява, че законният представител на „Ф1 Пауър“ ЕООД е подал декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП, с която е посочил Р. Г. М. като водач на моторното превозно средство към момента на извършване на нарушението,

поради което правилно електронният фиш е издаден спрямо нея.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че на 16.08.2024 г. в 09:06 ч. в [населено място] по [улица] процесното моторно превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] се е движело със скорост 104 км/ч, респективно 101 км/ч след приспадане на допустимия толеранс при измерването, при разрешена такава 50 км/ч. Следователно превишението на скоростта е 51 км/ч, което правилно е квалифицирано като нарушение по чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗДвП и правилно е санкционирано на основание чл. 182, ал. 2, т. 6 ЗДвП, предвиждаща налагане на глоба в размер на 600 лева при превишаване на разрешената скорост в населено място с повече от 50 км/ч.

С оглед изложеното настоящият съдебен състав приема, че въззивният съд е достигнал до правилен извод относно законосъобразността на електронния фиш, като е обсъдил релевантните доказателства и е приложил правилно материалния закон. Не се установяват сочените в касационната жалба касационни основания по чл. 348, ал. 1 НПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, поради което обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, XIX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 09.12.2025 г., постановено по НАХД № 15210/2025 г. на Софийския районен съд.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: